

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Taberska (spr.)

Protokolant apl. adw. Ewelina Fortuniak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Agnieszki Krysmann

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2019r.

sprawy **A. Z. i M. M.**

oskarżonych z art. 286 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionych przez oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego we Wrześni

z dnia 22 października 2018r. sygn. akt II K 432/17

1. Zmienia zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego M. M. w ten sposób, że:

- wymierzoną oskarżonemu w punkcie IV karę pozbawienia wolności obniża do 3 (trzech) miesięcy

- wymierzoną oskarżonemu w punkcie V karę pozbawienia wolności obniża do 8 (ośmiu) miesięcy

- uchyla orzeczenie o karze łącznej zawarte w punkcie VI

- na podstawie art. 91 § 3 kk i art. 86 § 1 kk łączy orzeczone powyżej wobec oskarżonego M. M. kary pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności

2. W pozostałym zakresie utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.

3. Zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 20 złotych i wymierza im opłaty:

- M. M. w kwocie 180 złotych za obie instancje

- A. Z. w kwocie 100 złotych za II instancję

E. T.

UZASADNIENIE

M. M. został oskarżony o to, że:

1. w dniu 13 maja 2017 roku w M., powiatu (...), województwa (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził (...) – J. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że wprowadził w błąd co do zamiaru i możliwości zapłaty za towar, dokonując zakupu 100 bochenków chleba oraz 600 sztuk bułek o łącznej wartości 550 złotych, tj. o popełnienie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k.

2. w dniu 24 marca 2017 roku w S., gmina M., powiatu (...), województwa (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził firmę (...) Sp. z o.o. – Z. U. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że wprowadził w błąd co do zamiaru i możliwości zapłaty za zamówiony towar, dokonując zakupu drewna opałowego liściastego dębowego w ilości 1,238 mp., drewna opałowego liściastego brzoźowego w ilości 1,035 mp. oraz desek iglastych sosnowych o grubości 25 mm w ilości 0,108 mp. o łącznej wartości 867,88 złotych, a za zakupiony towar miał zapłacić przelewem w ciągu 21 dni, jednakże do dnia dzisiejszego za zakupiony towar nie uiszczył zapłaty pomimo zapewnień iż to uczyni, tj. o popełnienie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k.

3. w okresie czasu od dnia 21 lutego 2017 roku do dnia 25 kwietnia 2017 roku w M., powiatu (...), województwa (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Zakład (...), M. S. (1), (...) Spółka Jawna, w ten sposób, że wprowadził w błąd co do zamiaru i możliwości zapłaty za zamówiony towar, dokonując szeregu zakupów wędlin i mięsa w postaci parówek (...), wędzonki ze świniobicia, żeberka z boczką, karkówki bez kości, kiełbasy zwyczajnej, kiełbasy (...), łopatki bez kości, schabowego bez kości oraz słoniny o łącznej wartości 11 723 złotych, a za zakupiony towar miał zapłacić w ciągu 7 dni, jednakże do dnia dzisiejszego za zakupiony towar nie uiszczył zapłaty pomimo zapewnień, iż to uczyni, tj. o popełnienie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy we Wrześni wyrokiem z dnia 22 października 2018 roku

Sygn. akt II K 432/17 – K. 350 - 353:

I. oskarżonego **M. M.** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w punkcie 1 czynu z tą zmianą, że przyjmuje w jego opisie, że do jego popełnienia doszło w okresie od 09 maja 2017 roku do 13 maja 2017 roku, a oskarżony działał w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, a nadto, że czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi i został popełniony przez niego przed upływem 5 lat po odbyciu w okresie od 13.10.2010 roku do 10.06.2012 roku kary łącznej 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i W. w P. z dnia 04.02.2010 roku wydanym w sprawie III K 575/09 obejmującej między innymi karę 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Olkuszu z dnia 10.10.2007 roku w sprawie II K 119/07 za umyślne przestępstwo podobne z art. 286 § 1 k.k., to jest popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

II. oskarżonego **M. M.** uznał za winnego tego, że w dniu 24 marca 2017 roku w S., gmina M., powiatu (...), województwa (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził firmę (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci drewna opałowego dębowego w ilości 1,238 mp., drewna opałowego liściastego brzoźowego w ilości 1,035 mp., drewna opałowego mieszanego w ilości 2 op, desek iglastych sosnowych o grubości 25 mm w ilości 0,108 m³ oraz usługi transportowej, to jest mieniem o łącznej wartości 867,88 złotych w ten sposób, że przy dokonywaniu zakupu wspomnianego mienia wprowadził w błąd pracownika spółki co do możliwości i zamiaru uiszczenia zapłaty za zakupiony towar przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi i został popełniony przez niego przed upływem 5 lat po odbyciu w okresie od 13.10.2010 roku do 10.06.2012 roku kary łącznej 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i W. w P. z dnia 04.02.2010 roku wydanym w sprawie III K 575/09 obejmującej między innymi karę 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Olkuszu z dnia 10.10.2007 roku w sprawie II K 119/07 za umyślne przestępstwo podobne z art. 286 § 1 k.k., to jest popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

III. oskarżonego **M. M.** w miejsce zarzucanego mu w punkcie 3 czynu uznał za winnego tego, że:

- a.
- a. w dniu 21 lutego 2017 roku w M., województwa (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził firmę Zakład (...). T., M. S., Sł. (...) Sp. Jawna z siedzibą w Ś. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci wieprzowiny w ilości 36,4 kg, wędzonki ze świniobicia w ilości 44 kg i słoniny mielonej w ilości 21,8 kg, to jest mieniem o łącznej wartości 981,50 złotych w ten sposób, że przy dokonywaniu zakupu wspomnianego

mienia wprowadził w błąd pracownika spółki co do możliwości i zamiaru uiszczenia zapłaty za zakupiony towar przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi i został popełniony przez niego przed upływem 5 lat po odbyciu w okresie od 13.10.2010 roku do 10.06.2012 roku kary łącznej 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i W. w P. z dnia 04.02.2010 roku wydanym w sprawie III K 575/09 obejmującej między innymi karę 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Olkuszu z dnia 10.10.2007 roku w sprawie II K 119/07 za umyślne przestępstwo podobne z art. 286 § 1 k.k., to jest popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

b.

b. w dniu 24 lutego 2017 roku w M., województwa (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził firmę Zakład (...). T., M. S., Sł. (...) Sp. Jawna z siedzibą w Ś. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci golonki tylnej w ilości 20 kg, karkówki bez kości w ilości 22,9 kg, szynki bez kości w ilości 15 kg i boczku łuskanego w ilości 11,7 kg, to jest mieniem o łącznej wartości 828,95 złotych w ten sposób, że przy dokonywaniu zakupy wspomnianego mienia wprowadził w błąd pracownika spółki co do możliwości i zamiaru uiszczenia zapłaty za zakupiony towar przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi i został popełniony przez niego przed upływem 5 lat po odbyciu w okresie od 13.10.2010 roku do 10.06.2012 roku kary łącznej 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i W. w P. z dnia 04.02.2010 roku wydanym w sprawie III K 575/09 obejmującej między innymi karę 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Olkuszu z dnia 10.10.2007 roku w sprawie II K 119/07 za umyślne przestępstwo podobne z art. 286 § 1 k.k., to jest popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

c.

c. w dniu 03 marca 2017 roku w M., województwa (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził firmę Zakład (...). T., M. S., Sł. (...) Sp. Jawna z siedzibą w Ś. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci szynki bez kości w ilości 31,7 kg, wędzonki ze świniobicia w ilości 42,2 kg i wieprzowiny w ilości 18,9 kg, to jest mieniem o łącznej wartości 1 116,64 złotych w ten sposób, że przy dokonywaniu zakupy wspomnianego mienia wprowadził w błąd pracownika spółki co do możliwości i zamiaru uiszczenia zapłaty za zakupiony towar przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi i został popełniony przez niego przed upływem 5 lat po odbyciu w okresie od 13.10.2010 roku do 10.06.2012 roku kary łącznej 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i W. w P. z dnia 04.02.2010 roku wydanym w sprawie III K 575/09 obejmującej między innymi karę 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Olkuszu z dnia 10.10.2007 roku w sprawie II K 119/07 za umyślne przestępstwo podobne z art. 286 § 1 k.k., to jest popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

d.

d. w dniu 09 marca 2017 roku w M., województwa (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził firmę Zakład (...). T., M. S., Sł. (...) Sp. Jawna z siedzibą w Ś. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci podgardla w ilości 77,8 kg, słoniny mielonej w ilości 51 kg i gulaszowej w ilości 15,7 kg, to jest mieniem o łącznej wartości 754,90 złotych w ten sposób, że przy dokonywaniu zakupy wspomnianego mienia wprowadził w błąd pracownika spółki co do możliwości i zamiaru uiszczenia zapłaty za zakupiony towar przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi i został popełniony przez niego przed upływem 5 lat po odbyciu w okresie od 13.10.2010 roku do 10.06.2012 roku kary łącznej 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i W. w P. z dnia 04.02.2010 roku wydanym w sprawie III K 575/09 obejmującej między innymi karę 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Olkuszu z dnia 10.10.2007 roku w sprawie II K 119/07 za umyślne przestępstwo podobne z art. 286 § 1 k.k., to jest popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

e.

e. w dniu 03 kwietnia 2017 roku w M., województwa (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził firmę Zakład (...). T., M. S., Sł. (...) Sp. Jawna z siedzibą w Ś. do niekorzystnego rozporządzenia własnym

mieniem w postaci wędzonki ze świniobicia w ilości 28,3 kg o wartości 353,61 złotych w ten sposób, że przy dokonywaniu zakupu wspomnianego mienia wprowadził w błąd pracownika spółki co do możliwości i zamiaru uiszczenia zapłaty za zakupiony towar przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi i został popełniony przez niego przed upływem 5 lat po odbyciu w okresie od 13.10.2010 roku do 10.06.2012 roku kary łącznej 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i W. w P. z dnia 04.02.2010 roku wydanym w sprawie III K 575/09 obejmującej między innymi karę 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Olkuszu z dnia 10.10.2007 roku w sprawie II K 119/07 za umyślne przestępstwo podobne z art. 286 § 1 k.k., to jest popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

f.

f. w dniu 20 kwietnia 2017 roku w M., województwa (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził firmę Zakład (...). T., M. S., Sł. (...) Sp. Jawna z siedzibą w Ś. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci kielbasy (...) w ilości 20,8 kg, podgardla w ilości 9,9 kg, wieprzowiny w ilości 59,3 kg, kielbasy zwyczajnej w ilości 46,2 kg, wędzonki ze świniobicia w ilości 51 kg i schabu bez kości w ilości 17,3 kg, to jest mieniem o łącznej wartości 2 318,30 złotych w ten sposób, że przy dokonywaniu zakupu wspomnianego mienia wprowadził w błąd pracownika spółki co do możliwości i zamiaru uiszczenia zapłaty za zakupiony towar przy czym czyn ten został popełniony przez niego przed upływem 5 lat po odbyciu w okresie od 13.10.2010 roku do 10.06.2012 roku kary łącznej 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i W. w P. z dnia 04.02.2010 roku wydanym w sprawie III K 575/09 obejmującej między innymi karę 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Olkuszu z dnia 10.10.2007 roku w sprawie II K 119/07 za umyślne przestępstwo podobne z art. 286 § 1 k.k., to jest popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

g.

g. w dniu 25 kwietnia 2017 roku w M., województwa (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził firmę Zakład (...). T., M. S., Sł. (...) Sp. Jawna z siedzibą w Ś. do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem w postaci parówek (...) w ilości 95,5 kg, wędzonki ze świniobicia w ilości 19,7 kg, żeberka z boczku w ilości 62,8 kg, karkówki bez kości w ilości 51,5 kg, kielbasy zwyczajnej w ilości 61,2 kg, kielbasy (...) w ilości 54,2 kg, kielbasy ze świniobicia parzonej w ilości 22,8 kg, łopatki bez kości w ilości 22,6 kg, słoniny w ilości 11,8 kg i schabu w ilości 40,7 kg, to jest mieniem o łącznej wartości 5 369,10 złotych w ten sposób, że przy dokonywaniu zakupu wspomnianego mienia wprowadził w błąd pracownika spółki co do możliwości i zamiaru uiszczenia zapłaty za zakupiony towar przy czym czyn ten został popełniony przez niego przed upływem 5 lat po odbyciu w okresie od 13.10.2010 roku do 10.06.2012 roku kary łącznej 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i W. w P. z dnia 04.02.2010 roku wydanym w sprawie III K 575/09 obejmującej między innymi karę 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Olkuszu z dnia 10.10.2007 roku w sprawie II K 119/07 za umyślne przestępstwo podobne z art. 286 § 1 k.k., to jest popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

IV. przyjmując, że przestępstw przypisanych w punktach I, II, IIIa, IIIb, IIIc, IIId i IIIe oskarżony **M. M.** dopuścił się działając w warunkach ciągu przestępstw wymierzył mu na podstawie art. 286 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

V. przyjmując, że przestępstw przypisanych w punktach IIIf, i IIIg oskarżony **M. M.** dopuścił się działając w warunkach ciągu przestępstw wymierzył mu na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. karę 1 roku pozbawienia wolności,

VI. na podstawie art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył orzeczone wobec oskarżonego **M. M.** kary pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności,

VII. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego **M. M.** obowiązek naprawienia wyrządzonych szkód poprzez zapłatę:

##

• ##

- kwoty 550 złotych na rzecz pokrzywdzonego J. S.,

##

• ##

- kwoty 700 złotych na rzecz pokrzywdzonej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S.,

##

• ##

- kwoty 11 252,75 złotych na rzecz pokrzywdzonej Zakład (...). T., M. S., Sł. (...) Sp. Jawna z siedzibą w Ś.

Apelację od tego wyroku złożył oskarżony – K. 377-378, który wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie do zarzucanych czynów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Argumenty zawarte w apelacji oskarżonego nie zasługiwały na uwzględnienie. Sąd Okręgowy natomiast z urzędu uznał, że kara wymierzona oskarżonemu była rażąco surowa i w tym zakresie dokonał zmiany zaskarżonego wyroku.

Przed przystąpieniem do analizy zarzutów apelacji należy zauważyć, iż orzeczenie wydane w przedmiotowej sprawie w zakresie winy i sprawstwa oskarżonego M. M. jest oparte na całokształcie materiału dowodowego zebranego w sprawie, który został poddany wnikliwej analizie bez przekroczenia zasady swobodnej oceny dowodów. Analiza ustaleń poczynionych przez Sąd Rejonowy znajduje pełne odzwierciedlenie we wnioskach zawartych w uzasadnieniu wyroku, które czyni zadość wymogom art. 424 § 1 i 2 k.p.k., co w pełni pozwala na przeprowadzenie kontroli instancyjnej.

Sąd Okręgowy chciałby również podkreślić, iż Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy oraz dokładny przeprowadził postępowanie dowodowe, wnikliwie i wszechstronnie rozważył wszystkie dowody i okoliczności ujawnione w toku rozprawy, dokonując następnie na ich podstawie właściwych ustaleń faktycznych, tak co do samego przebiegu poszczególnych zdarzeń, czemu dał wyraz w bardzo szczegółowym opisie czynów przypisanych, jak i rozstrzygając kwestie sprawstwa i winy oskarżonego. Postępowanie dowodowe w niniejszej sprawie zostało przeprowadzone z należytą starannością i poszanowaniem proceduralnych zasad obowiązujących w polskim procesie karnym. Ocena materiału dowodowego zaprezentowana przez Sąd Rejonowy co do zarzucanych oskarżonemu czynów została dokonana z uwzględnieniem reguł sformułowanych w przepisach art. 5 § 2 k.p.k. i 7 k.p.k. Co więcej, jest ona oceną wszechstronną i bezstronną, która w szczególności nie narusza granic swobodnej oceny dowodów i jest zgodna z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego. Sąd Okręgowy nie stwierdził też błędów logicznych, jak i faktycznych w rozumowaniu Sądu Rejonowego. W związku z powyższym kontrola apelacyjna uzasadnia twierdzenie, że zaskarżony wyrok został, tak jak tego wymaga norma zawarta w art. 410 k.p.k., prawidłowo i w pełni oparty na właściwie dokonanej ocenie materiału dowodowego, zgromadzonego i ujawnionego w toku postępowania.

I tak nie sposób zgodzić się z twierdzeniami oskarżonego, iż zarzucane mu czyny są zwykłymi działaniami handlowymi firmy (...) A. Z. i był on jedynie pracownikiem firmy (...) „zatrudnionym na podstawie umowy”. Ustalony bowiem stan faktyczny wykazał, że oskarżony, jako partner A. Z. czynnie pomagał jej w prowadzeniu działalności gospodarczej i zajmował się między innymi zamawianiem towaru, w tym artykułów spożywczych niezbędnych do sporządzania posiłków, które oferowała firma (...).

Oskarżony zajmował się zaopatrzeniem i zakupem dla potrzeb restauracji i kuchni polowej artykułów spożywczych, kontaktował się z właścicielami poszczególnych firm lub ich pracownikami i pertraktował warunki, na jakich miało dojść do sprzedaży firmie (...) różnych towarów.

Oczywistym jest, że oskarżony czynił to w ramach prowadzonej przez A. Z. działalności gospodarczej, nie mniej jednak to oskarżony zamówiony przez siebie towar odbierał i zapewniał pokrzywdzonych, że zapłata za ten towar nastąpi.

Przesłuchani przez Sąd Rejonowy pokrzywdzeni lub przedstawiciele pokrzywdzonych m.in. P. S., P. K., A. S., J. S., E. B. i Z. U. (2) w sposób klarowny wskazali, w jaki sposób odbyły się zamówienia i odbiór towaru przez oskarżonego, ale również jaka była treść zapewnień o zrealizowaniu zapłaty za towar, która to zapłata nastąpiła ostatecznie jedynie w niewielkiej wysokości.

Jak to słusznie ustalił Sąd Rejonowy, w przypadku zakupu pieczywa w piekarni (...) oskarżony uzgodnił z właścicielem, że zapłaci za chleb i bułki gotówką w dniu odbioru wspomnianych artykułów. W przypadku natomiast zakupu drewna opałowego w firmie (...) oraz zakupu wędlin i mięsa w zakładzie przetwórstwa mięsnego oskarżony uzgadniał każdorazowo z przedstawicielami tych firm, że zapłata nastąpi w określonym terminie, co znajdowało potwierdzenie w wystawionych fakturach VAT. Z zeznań świadków, którzy prowadzili w tym zakresie rozmowy z oskarżonym, to jest z zeznań świadków J. S., A. S., P. K. i P. S. wynika, że żadnej z tych osób oskarżony nie sygnalizował tego, aby firma (...) miała problemy finansowe i by terminy zapłaty miały zostać przekroczone. Oskarżony nie uzależniał też w rozmowie ze wspomnianymi osobami zapłaty za zakupiony towar od uzyskania pieniędzy od swych kontrahentów. Zawierając wspomniane transakcje oskarżony zapewniał więc po pierwsze o tym, że uiszczy całe kwoty zgodnie z warunkami zawieranych umów, a w szczególności, że zapłata nastąpi w umówionych terminach, a po drugie, że jego sytuacja materialna pozwala mu na uiszczenie wszystkich należności. Jak wynika jednak z zebranych dowodów oskarżony nie wpłacił do chwili obecnej żadnej kwoty za zakupione pieczywo, a w przypadku pozostałych pokrzywdzonych wpłacił na ich rzecz po terminach płatności jedynie symboliczne kwoty.

Stwierdzić zatem należy, że oskarżony każdorazowo wprowadzał pokrzywdzonych w błąd co do swoich rzeczywistych możliwości i zamiaru uiszczenia należności za zakupiony towar w terminie, czym niewątpliwie wyczerpał znamiona przestępstw z art. 286 kk w sposób opisany przez Sąd Rejonowy. Oceny tej nie może słusznie zdaniem Sądu Rejonowego zmienić nawet fakt, że oskarżony ewentualnie miał zamiar, o którym jednak nie poinformowali przy zawieraniu umów, uiszczyć zapłatę za artykuły po tym, jak KAMUFLAŻ otrzyma wynagrodzenie za wykonane usługi gastronomiczne od swoich kontrahentów. W takiej sytuacji bowiem oskarżony i A. Z. mając świadomość istnienia po ich stronie zadłużenia uzależniali jego spłatę od napływu w bliżej nieokreślonej przyszłości gotówki lub od sfinalizowania jakiś innych swoich przedsięwzięć. Z doprowadzeniem do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez inną osobą mamy natomiast do czynienia także w sytuacji, gdy sprawca w momencie pobrania towaru ma świadomość tego, że nie dotrzyma terminu płatności i odkłada go na czas bliżej nieokreślony oraz uzależnia od ewentualnego powodzenia inwestycji dokonanych z pieniędzy uzyskanych ze sprzedaży. Taka postawa nie ma niż wspólnego z akcentowanym przez oskarżonego w apelacji „ryzykiem” gospodarczym. Wykreowany przez oskarżonego sposób działania był bowiem oparty na stworzeniu przez niego werbalnego zaufania u pokrzywdzonych, że zapłatę za towar w określonym terminie otrzymają.

Wszyscy pokrzywdzeni, wbrew twierdzeniom oskarżonego w apelacji, przedstawili w trakcie postępowania wystarczającą dokumentację zakupu i odbioru towarów i brak jest jakichkolwiek podstaw do kwestionowania faktu, że należności te nie zostały uiszczone a pokrzywdzeni zostali wprowadzeni w błąd co do faktu zapłaty.

Wbrew także twierdzeniom oskarżonego Sąd Rejonowy nie oparł swojego rozstrzygnięcia, a więc przekonania o winie i sprawstwie M. M. o jego wcześniejszą karalność sądową lecz o szeroko zgromadzony i prawidłowo oceniony materiał dowodowy zarówno osobowy jak i rzeczowy. Fakt wcześniejszej karalności, jako element obciążający oskarżonego, Sąd Rejonowy wskazał natomiast słusznie przy wymiarze kary.

Oskarżonemu nie przedstawiono także zarzutu popełnienia przestępstwa lub wykroczenia z kodeksu karnego skarbowego. Wszelkie zatem wyniki kontroli finansowej firmy (...), o których wspomina oskarżony w apelacji, są zdaniem Sądu Okręgowego obojętne dla uznania sprawstwa i winy oskarżonego w zakresie przypisanych mu czynów z art. 286 kk.

Zdziwienie Sądu Okręgowego natomiast budzi stwierdzenie oskarżonego w apelacji, iż „firma (...) regularnie spłaca swoje wszystkie zobowiązania”, mimo iż do dnia rozpoznawania sprawy przez Sąd Okręgowy, w stosunku do pokrzywdzonych w niniejszej sprawie zobowiązania nie zostały uregulowane, a więc szkoda wyrządzona przestępstwem, poza minimalnymi wpłatami, nie została naprawiona.

Sąd Okręgowy z urzędu dokonał również kontroli zaskarżonego wyroku w zakresie wymierzonej oskarżonemu kary.

W pierwszej kolejności należy wyjaśnić, iż o rażącej niewspółmierności kary można mówić wtedy, gdy kara jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, to jednak nie uwzględnia w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, jak i osobowości sprawcy – innymi słowy, gdy jest w odczuciu społecznym karą niesprawiedliwą (vide: wyrok Sądu Najwyższego z 11 kwietnia 1985 roku, V KRN 178/85, OSNKW 1985/7-8/60). Z sytuacją rażącej niewspółmierności kary mamy do czynienia także wtedy, gdy rozmiar represji w rozpoznawanej sprawie jest w sposób oczywisty nieproporcjonalny w stosunku do dolegliwości wymierzanych podobnym sprawcom w podobnych sprawach. Przy czym nie chodzi o każdą ewentualną różnicę co do wymiaru kary, ale o różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można byłoby – również w potocznym znaczeniu tego słowa – „rażąco” niewspółmierną, to jest niewspółmierną w stopniu nie dającym się wręcz zaakceptować (vide: wyrok Sądu Najwyższego z 2 lutego 1995 r., II KRN 198/94, OSPriP 1995/6/18).

W ocenie Sądu Okręgowego, czego dowodzi lektura zaskarżonego wyroku, wymierzone oskarżonemu kary jednostkowe i kara łączna bezwzględniego pozbawienia wolności spełniają opisane wyżej przesłanki wystąpienia owej rażącej niewspółmierności kary.

Zgodnie z art. 53 § 1 k.k. sąd orzekający wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu.

Przypisane oskarżonemu przestępstwa to przede wszystkim wypadki mniejszej wagi. Nadto, mimo słusznego przyjęcia działania oskarżonego w warunkach recydywy, podnieść należy, iż koniec upływu 5 lat od odbycia kary łącznej 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto w P. z dnia 4.02. 2010r. wydanego w sprawie o sygn. III K 575/09 upływał w dniu 10 czerwca 2017r., a więc przestępstw mu przypisanych oskarżony dopuścił się u schyłku wskazanego w art. 64 § 1 kk okresu.

W tej sytuacji Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego M. M. w ten sposób, że:

- wymierzoną oskarżonemu w punkcie IV karę pozbawienia wolności obniżył do 3 miesięcy
- wymierzoną oskarżonemu w punkcie V karę pozbawienia wolności obniżył do 8 miesięcy
- uchylił orzeczenie o karze łącznej zawarte w punkcie VI
- na podstawie art. 91 § 3 kk i art. 86 § 1 kk połączył orzeczone powyżej wobec oskarżonego M. M. kary pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności .

W przekonaniu Sądu Odwoławczego, tak ukształtowany wymiar kary w stopniu dostatecznym unaocznia oskarżonemu obowiązek respektowania ustalonych norm prawnych, a także ugruntuje przekonanie o nieopłacalności popełniania przestępstw. Nadto, orzeczone przez Sąd Okręgowy kary pozbawienia wolności w takim wymiarze, zrealizują także cele kary w zakresie jej społecznego oddziaływania. W szczególności zaś spełni swoje zadanie w zakresie pogłębienia wśród społeczeństwa przekonania o nieuchronności poniesienia kary za naruszenie porządku prawnego i to kary adekwatnej do stopnia winy i społecznej szkodliwości popełnionego czynu.

W pozostałym zakresie, nie znajdując podstaw do dalszej ingerencji w zaskarżone orzeczenie, Sąd Okręgowy utrzymał zaskarżony wyrok.

Jednakże przy sporządzaniu uzasadnienia pisemnego wyroku Sąd Okręgowy spostrzegł, iż w rubrum wyroku Sądu Rejonowego zawarty jest błąd pisarski powielony we wszystkich punktach rozstrzygających, mianowicie w miejsce sygnatury „ II K 575/09” winno być „ III K 575/09”. Jest to sygnatura sprawy Sądu Rejonowego Poznań Nowe Miasto i W. w P. podana w opisie przyjęcia przez Sąd Rejonowy we Wrześni działania oskarżonego M. M. w warunkach art. 64 § 1 kk i omyłka to powinna zostać sprostowana przez Sąd Rejonowy.

O kosztach procesu za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 633 k.p.k. w zw. z art. 636 k.p.k. i w zw. z art. oraz art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz. U. z 1983 r., nr 49, poz. 223 ze zm.).

E. T.